

ZPRÁVIČKY

DOBROUČSKÉ FARNOSTI

PROSINEC 2024

č. 1

ČTĚTE UVNITŘ:

- Pastorační plán na rok 2025
- Program vánočních bohoslužeb
- Setkání Modliteb matek očima dobroučských maminek
- Nadia, Oksana a Gleb se vydali na další cestu...
- Rozhovor s P. Pavlem Mistrem
- Jak funguje skupinka topičů?
- Pohádky dědy beránka...

PASTORAČNÍ PLÁN 2025

3

CO NÁŠ ČEKÁ

Adventní duchovní obnova
Adventní koncerty
Přehled bohoslužeb

4

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Sčítání při bohoslužbách
Kurz Jak se modlit
Zprávy z Misijního klubka
Mládež vyrazila na Godzone
Národní setkání Modliteb matek
Setkání s Jamesem Manjackalem
Varhany v Ostrově opět v provozu
Zdeněk Skalický v Dolní Dobrouči
Malé ohlédnutí za prázdninami
Ukrajinky se vydaly na další cestu

6

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Veřejná sbírka aktuálně
Restaurování kříže v Horní Dobrouči
Výsledky ankety – prostor u kostela
Dar na provoz farnosti (samostatně)

14

ROZHOVOR S P. PAVLEM MISTREM

16

NAŠI DOBROVOLNÍCI

Tentokrát skupinka topičů

FACEBOOK FARNOSTI

18

HISTORICKÉ OKÉNKO

Nejstarší dějiny farnosti a kostela
v Dolní Dobrouči

FOTO Z ARCHÍVU

KOUTEK PRO VTIPY

20

DĚTSKÉ OKÉNKO

Pohádky dědy beránka
Křížovka

22

Úvodník

**„Ať nám Hospodin žehná po
všechny dny našeho života.“**

Milé sestry, bratři, milí farníci.
Vstupujeme do nového církevního roku a zároveň do třetího roku tříletého cyklu, tedy do liturgického roku označeného písmenem C.

Přejeme si, abychom se na konci starého a na počátku nového nenacházeli opět na stejném

2

místě, ale abychom putovali po jakési spirále, která nás vynese vždy o alespoň malý kousek výš, tedy blíž k Bohu.

Společně oslavíme nový začátek a nový příslib skrze narození děťátka, malého Vykupitele.

Společně také vstoupíme do nového roku 2025 s nadějí, že to bude rok zlomový, hlavně co se týče probíhajících válek, pokud se tak nestane již dříve, což bychom si také přáli.

Startujeme také s novou tváří stejnojmenného časopisu Zprávičky. A tak bychom mohli slovy žalmu vyslovit prosbu o Boží požehnání, že si ho upřímně přejeme, podobně jako si to budeme přát na svaté Tři krále: Christus mansionem benedicat – Kristus ať obydlí žehná.

Ať nám tedy Hospodin žehná po všechny dny našeho života.

Pavel Mistr, farář

PASTORAČNÍ PLÁN 2025

01.01.	Slavnost Panny Marie, Matky Boží		
01.01.–14.01.	Tříkrálová sbírka		
06.01.	Slavnost Zjevení Páně		
18.01.–25.01.	Týden modliteb za jednotu křesťanů		
31.01.	Nikodémova noc		
15.02.	Manželská Valentýnská sobota		
28.02.	Nikodémova noc		
05.03.	Popeleční středa		
09.03.	První neděle postní		
25.03.	Slavnost Zvěstování Páně		
27.03.–31.03.	Účast na České národní pouti v Římě	07.09.	Slavnost posvěcení kostela v Hnátnici
11.04.–12.04.	24 hodin pro Pána (přesunuto z 28.03.)	21.09.	Dožínky a farní den v DD
13.04.	Květná neděle – průvod s oslíkem	26.09.	Nikodémova noc
13.04.	Křížová cesta pro rodiny v přírodě	19.10.	Misijní neděle
17.04.	Zelený čtvrtek – Bdění v Getsemanské zahradě	19.10.	Slavnost posvěcení kostela v Dolní Dobrouči a Ostrově
18.04.	Velký pátek – Křížová cesta u Horákovy kaple, bdění u Božího hrobu	26.10.	Slavnost posvěcení kostela v Horní Dobrouči a na Lanšperku
19.04.	Bílá sobota	31.10.	Nikodémova noc, Svíce za zemřelé
20.04.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	01.11.	Slavnost Všech svatých
25.04.	Nikodémova noc	02.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
11.05.	Den matek	23.11.	Slavnost Krista Krále
23.05.	Noc kostelů	26.11.	Červená středa
29.05.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	28.11.	Nikodémova noc
30.05.	Nikodémova noc	30.11.	1. adventní neděle
08.06.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	22.12.	Betlémské světlo
15.06.	Slavnost Nejsvětější Trojice	24.12.	Vigilie Slavnosti Narození Páně
19.06.	Slavnost Těla a Krve Páně	25.12.	Slavnost Narození Páně
22.06.	Poutní mše sv. v Dolní Dobrouči	26.12.	Slavnost sv. Štěpána
22.06.	Poutní mše sv. v Horní Dobrouči	27.12.	Žehnání vína o svátku sv. Jana evangelisty
28.06.–05.07.	Prázdniny s malým oslíkem		
29.06.	Poutní mše sv. v Hnátnici		
10.08.	Poutní mše sv. v Ostrově		
15.08.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie		
17.08.	Poutní mše sv. na Lanšperku		
29.08.	Nikodémova noc		
30.08.	Ukončení prázdnin		
31.08.	Poutní mše sv. v Horákově kapli		

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA S HNUTÍM FOKOLÁRE

Pátek 13. 12. 2024

17.00–17.50 svátost smíření
(P. J. Kratochvíl, P. F. Slavíček)
18.00 hodin mše sv. s homilií
18.45–19.45 hodin I. přednáška –
MODLITBA A VZTAH S BOHEM
P. F. Slavíček

Sobota 14. 12. 2024

07.15–08.00 svátost smíření P. J.
Kratochvíl, P. F. Slavíček
08.00 mše sv. s homilií
08.45 společná snídane v D-
centru
09.20–10.20 II. přednáška
BŮH STŘEDEM MÉHO ŽIVOTA.
Jak na to?
P. J. Kratochvíl (Mons. K. Hem-
merle: Jak se děje víra)
10.20–10.40 **SVĚDECTVÍ ŽIVOTA**
– Irena Sargánková
10.40 přestávka
11.00–12.00 III. přednáška
JAK NAVÁZAT VZTAH S MARIÍ
P. F. Slavíček, lékař
12.00 modlitba, dotazy
12.30 oběd, káva, zákusky
Misijního klubka, beseda kolem
stolu

PŘEDNÁŠEJÍCÍ:

P. MUDr. František Slavíček

lékař, fokolarín kněz, žil řadu let na
Slovensku, v Litvě, v Římě a na
misii v Kamerunu

P. Ing. Jiří Kratochvíl

fokolarín kněz, žil řadu let v
Německu, v Kanadě a v Itálii

RNDr. Irena Sargánková, CSc.

zasvěcená fokolarínka, žila řadu let
v Keni v Africe

ADVENTNÍ KONCERTY

sobota 30. 11. 2024, 16.00

OSTROV

Adventní koncert

Vystoupí děti ze ZŠ a MŠ Ostrov, Lanškrounský
ženský pěvecký sbor, následovat bude rozsvícení
stroměčku.

sobota 30. 11. 2024, 17.00

HORNÍ DOBROUČ

Sváteční koncert v kostele

Vystoupí X-tet Rychnov nad Kněžnou, následovat
bude rozsvícení stroměčku a drobné občerstvení.

neděle 22. 12. 2024, 16.00

DOLNÍ DOBROUČ

Předvánoční koncert sboru Otakar z Vysokého Mýta

neděle 22. 12. 2024, 16.00

HNÁTNICE

Zpívat bude Gabriela Stejskalová, rodačka z Hradce
Králové. Má hnátnické kořeny a vždycky si chtěla v
našem kostele zazpívat.

ADVENT A VÁNOCE V HNÁTNICI

V adventu se každou středu sejdem v 16.30 k
adventní pobožnosti „Nemají místa“.

O Štědrém dni od 15 do 16 hodin bude již tradičně
otevřený kostel. Máme možnost odnést si domů
Betlémské světlo, pobýt v posvátném klidu a v
atmosféře vánočně vyzdobeného kostela, rozjímat.
Cestou domů nás doprovodí koledy, které z věže
kostela na trumpety bude hrát Milan Felger a Marek
Vávra. Při půlnoční mši svaté, která u nás začíná ve 22
hodin, oslavíme narození Ježíška.

Po Novém roce se budeme i nadále každou středu
scházet k modlitbě růžence.

Eliška Kovrzková

Adventní neděle

NEDĚLE 1. PROSINCE 2024

1. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v

Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDĚLE 8. PROSINCE 2024

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele HD

09.00 rytmická mše sv. v

kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na

Lanšperku

NEDĚLE 15. PROSINCE 2024

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v

Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDĚLE 22. PROSINCE 2024

4. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele HD

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na

Lanšperku

Rorátní mše sv.

čtvrtek 5. 12. v 07.00

sobota 7. 12. v 08.15

čtvrtek 12. 12. v 07.00

sobota 14. 12. v 08.00

čtvrtek 19. 12. v 07.00

sobota 21. 12. v 07.30

s adventním osvětlením

Přehled vánočních bohoslužeb

ÚTERÝ 24. PROSINCE 2024

VIGILIE NAROZENÍ PÁNĚ

15.30 dětská „půlnoční“ mše sv.

v kostele v DD

17.00 „půlnoční“ mše sv. v

kostele v Ostrově

22.00 „půlnoční“ mše sv. v

kostele v Hnátnici

24.00 půlnoční mše sv. v kostele

v DD s doprovodem chrámového sboru

STŘEDA 25. PROSINCE 2024

SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ

08.45 mše sv. v kostele v HD

10.00 mše sv. v kostele v DD

11.15 mše sv. v kapli na Lanšperku

ČTVRTEK 26. PROSINCE 2024

SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA

08.00 mše sv. v kostele v DD

PÁTEK 27. PROSINCE 2024

SVÁTEK SV. JANA

17.30 adorace v kostele v DD

18.00 mše sv. v kostele v DD +

žehnání vína

SOBOTA 28. PROSINCE 2024

SVÁTEK SVATÝCH MLÁDÁTEK

07.30 mše sv. v kostele v DD

NEDĚLE 29. PROSINCE 2024

**SVÁTEK SVATÉ RODINY JEŽÍŠE,
MARIE A JOSEFA**

07.45 mše sv. v kostele v

Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

PONDĚLÍ 30. PROSINCE 2024

ŠESTÝ DEN V OKTÁVU

NAROZENÍ PÁNĚ

07.00 mše sv. v kostele v DD

ÚTERÝ 31. PROSINCE 2024 SV.

SLIVESTRA I.

17.00 mše sv. v kostele v DD

NA PODĚKOVÁNÍ ZA ROK 2024

STŘEDA 1. LEDNA 2025

**SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY
MARIE**

10.00 mše sv. v kostele v DD

NEDĚLE 5. LEDNA 2025

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ

07.45 mše sv. v kostele HD

09.00 mše sv. v kostele v DD s
doprovodem chrámového sboru

11.00 mše sv. v kapli na

Lanšperku

Jak dopadlo sčítání při bohoslužbách v naší farnosti?

Ve dnech 12.–13. října proběhl ve všech kostelích v České republice průzkum účastníků nedělních bohoslužeb. V naší farnosti byly anketní listky rozdány v Horní Dobrouči, Dolní Dobrouči a na Lanšperku, kde se tuto neděli konala mše sv.

Jaké jsou trendy účasti?

Celková účast na bohoslužbách byla 245 (HD 23, DD 184 a Lanšperk 38), což je od doby „covidové“ průměrný stav. V letech 2018–2019 byl udáváný celkový stav cca 300 účastníků nedělních bohoslužeb, v letech 2014–2017 cca 360 a v letech 2009–2016 cca 410. Data před rokem 2008 zadaná do systému diecéze se střídavě pohybují v rozmezí 150–320 účastníků.

Průměrný farník naší farnosti má 49 let

Novinkou letošního „sčítání“ bylo sledování věku, pohlaví a informace, zda je daná osoba výdělečně činná. Průměrný věk účastníka bohoslužeb za naší farnost je 49 let (v Horní Dobrouči, kde je mše sv. v 7.45, je to 62 let, na Lanšperku, kde je mše sv. v 11.00, je to 35 let a v Dolní Dobrouči 50 a půl roku). Účast žen byla tuto neděli 55 %, jen na Lanšperku se zúčastnilo o něco více mužů. Výdělečně činných je jen 37 % farníků, (51 farníků je do 18 let a 77 farníků je nad 65 let).

Radka Blajdová

Třicítka farníků se zamýšlí nad inspirací k modlitbě

Již od půlky října se schází cca 30 farníků v rámci kurzu Jak se modlit. Jedná se celkem o osm setkání, a jak říká paní Hanka: „Videa jsou velmi srozumitelná, z každého setkání si pamatuji základní poselství.“ Další z účastníků David dodává: „Někdy se modlíme tak trochu automaticky a je dobré si uvědomit, co vlastně jednotlivá slova modlitby znamenají...“

Radka Blajdová

Zprávy z Misijního klubka

S Misijním klubkem se v poslední době scházíme cca 1x do měsíce a nejčastěji vyrábíme a chystáme se na jarmark a další akce, které pořádáme.

Jednou za dva měsíce máme na starosti agapé, kde si můžete zakoupit ke kávě nebo s sebou domů zákusky na podporu misii.

Chtěla bych moc poděkovat nejen dětem a mládeži, kteří věnují svůj volný čas pomoci druhým, ale i všem ochotným cukrárkám, které se podílí na agapé. A v neposlední řadě také Vám, celé dobroučské farnosti, protože mám pocit, že ačkoliv potřebných je všude dost, tak k chudým v rozvojových zemích nejste lhostejní a vždycky rádi přispějete nebo je jinak podpoříte. Moc si toho vážíme, a i to je důvod, proč klubko, agapé a další akce děláme opravdu ze srdce rádi. Pokud by se kdokoliv z Vás chtěl přidat, budeme rádi, když rozšíříte naše řady.

Za rok 2024 se vybralo:

Agapé: 24 115 Kč

Jarmark: 4 631 Kč

Misijní neděle: 11 310 Kč

Akce, které chystáme:

Misijní vánoční jarmark: od 13. 12. v kostele

Misijní snídanež: 14. 12. v D-centru (v rámci duchovní obnovy)

Klubko: 26. 1., 23. 2.

Za Misijní klubko Kateřina Skalická

Mládež vyrazila do Brna na Godzone

Godzone je slovenský křesťanský projekt. A kromě různých přednášek, akcí a campů jednou za rok pořádají Godzone tour. Objíždějí česká a slovenská města s programem na konkrétní téma. Tento rok s názvem „Nie si na to sám“. I když se jedná převážně o koncert, prolíná se to s příběhem s danou myšlenkou a spoustou svědectvími od konkrétních lidí.

My jsme do Brna zavítali už po několikáté, je tam skvělá atmosféra a mladí lidé na stejné vlně. Za nás opravdu dobře strávený večer.

Mládež DD

Národní setkání hnutí Modliteb matek 2024 v Pardubicích očima dobroučských maminek

Na Národním setkání Modliteb matek, které se konalo 4.–5. října, reprezentovala farnost Dolní Dobrouč i naše skupinka maminek. Některé se účastní pravidelně každý rok, pro jiné to bylo letos poprvé, tentokrát jsme však vyrazily v hojném počtu.

Páteční program zahájil mši sv. P. Mariusz Sierpniak, který je v současné době duchovním otcem našeho hnutí. Poté nás přivítala národní koordinátorka Markéta Klímová, jejíž povzbuzující slova si odnášíme v srdci z každé konference. Zazněla zde myšlenka, abychom se v adoraci zaměřily na své emoce, smutky, nepokoj, nervozitu, napětí, které my maminky v obavách o své blízké prožíváme, a přitom pozorovaly, jak často a jakými způsoby takovým pocitům čelíme.

Ježíš se dotýkal našich srdcí...

Připomínala, jak je důležité předkládat to všechno Pánu a nechat se jím očišťovat. Náš Bůh chce, abychom byly radostné, šťastné. Zároveň máme projevovat lásku svým rodinám. Zralá láska nachází potěšení v tom, když obdarovává druhé, kdy činí šťastným druhého člověka. Mnohdy je třeba milovat i tichou službou, obětí, postem, a třeba i tam, kde nám není dobře, kde se vede duchovní boj. Pokud se utíkáme pod moc Kristovy krve, jsme chráněny před zlem. My maminky jsme byly vyzvány, abychom si uvědomily, kdo jsme, kde jsme, učinily pokání a obrátily se.

V moderované adoraci jsme byly pozvány k rozjímání jednotlivých bodů Desatera. Měly jsme možnost zažít osobní setkání s Ježíšem, který se

dotýkal našich srdcí a velmi jemným způsobem nás nechal nahlédnout na naše pochybení, omyly a hříchy, které jsme si předtím ani neuvědomily. Měly jsme možnost otevřít své rány a nechat se Ježíšem uzdravit. Adorace byla velmi silným emotivním zážitkem pro mnohé z nás, který podpořila i nádherná hudba chválové kapely z Brna. Jen pro zajímavost – zpěváci a hudební doprovod byli všichni synové a dcery zde přítomných maminek a jsou ovocem jejich dlouholetých modliteb.

Symbol zástěry

Sobotní program začal opět chválami. Poté vystoupila naše národní koordinátorka Markéta. Tentokrát na pódiu oblečená do zástěry jako za časů našich babiček a prababiček. Zástěru, tento nezbytný prvek oděvu v dřívější domácnosti, použila

nejen jako symbol ochrany před ušpiněním, ale připomněla také, kolik funkcí zástěra měla a jak hluboko se vryla do paměti dětí a vnoučat. Hospodyňka, která pečovala o rodinu, tak s láskou překrývala pochybení a nedostatky svých nejbližších. Obraz toho, jak i my maminky můžeme přikrývat všechno to bolavé onou Kristovou krví.

Tématem konference bylo „Přinášet lásku a útěchu“

Přednáška s. Dominiky Konečné se mimo jiné týkala identity ženy jako královské dcery, jež má svého tátu v nebi. Následovala mše sv., kterou celebroid biskup Jan Vokál. Poté jsme si vyslechly svědectví našich diecézních koordinátorek a jejich poutavé zážitky z návštěvy míst, na kterých se modlily za šíření víry a vznik nových skupinek.

Slovy „Modlitba matek

ZLEVA: HANKA PLÍVOVÁ, JITKA ŠOLCOVÁ, MARIE MALÁ, RŮŽENA MAIXNEROVÁ, KÁTA RÝZNAROVÁ, AŤKA SNÁŠELOVÁ, JANA MATYÁŠOVÁ, MARCELA MIKYSKOVÁ, ANNA KAPOUNOVÁ, TEREZA VÁVROVÁ A IVETA GRYGARČÍKOVÁ

povznáší, ale modlitba otců rozráží nebe, má mnohem větší kadenci..." uvedla Markéta představitelka hnutí Modliteb otců Willema Visser 't Hoofta z Nizozemí. Willem nám vyprávěl svůj životní příběh muže, který vyrůstal v intelektuální rodině. Ctily se zde hodnoty jako výkon, úspěch, ctižádost, pracovitost. Jeho život zprvu směřoval k budování kariéry v mezinárodní společnosti, která se zaměřovala na právo. Jak sám řekl, vedl sebestředný život vedle své ženy, na které ležela péče o domácnost a výchova tří dětí. Mluvil s láskou o své manželce, která mimochodem pochází z Čech a s vírou přestála těžká období jejich společného života. Willem teprve až v období tříměsíční nemoci zjistil, že jeho životní cesta je špatná, přehodnotil svůj život a naprosto se odevzdal Bohu. Sice přišel o práci, zbavil se identity právníka, ale zato získal novou identitu otce. Na závěr chtěl povzbudit i naše muže a otce k vytrvalé modlitbě za své rodiny a věnoval nám pro ně brožurky Modliteb otců.

Po celou dobu setkání byla možnost využít svátost smíření, přímělnou modlitbu či duchovní rozhovor.

A jaké dojmy si ze setkání odvezly maminky z dobroučské farnosti?

Marcela: „Mě nejvíce oslovilo svědectví pana W. V. Hoofta, bylo krásné a z úst muže ‚opravdové‘. Navíc, vyzkoušela jsem si porozumět angličtině. A v neposlední řadě jsem po cca 20 letech zcela nečekaně a moc ráda potkala skvělou kamarádku ze studií v Brně.“

Terezka: „Nejvíce nejkrásnější zážitek nejde rozhodně popsat, protože od příjezdu jsme potkaly jenom samé hodné lidičky, kapela, která setkání provázela, byla ze samých mladých lidí a zpívali opravdu nádherně. Svědectví a přednášky – všechno krásné, a nakonec jsme dostaly dáreček – ZÁSTĚRU, o které píše Ivetka. Co symbolizuje a co pro nás tedy znamená, že už se na zástěru nebudu nikdy dívat stejně jak před Setkáním. Ale pro mě tedy a teď to přijde: v každé kapsičce ve všech 700 zástěrkách bylo Boží slovo... v každé jiné... a hodilo se přesně pro každou z nás, wow... To mě tedy opravdu dostalo. Když jsme si je ve vlaku cestou zpět četly, každou oslovilo přesně to její... Děkuji všem maminkám, že mě vzaly mezi sebe.“

Jitka: „Měla jsem velikou radost, že z naší skupinky nás jelo 5, a bylo to moc fajn být spolu zase trochu jinak. Začalo to hned dobrodružstvím, kdy

nám v Dobrouči nezastavil vlak, a tak jsme naskákaly do dvou aut a rychle jely do Ústí na rychlík a při tom se snažily on-line vracet jízdenky. Tím se ale nesmí člověk nechat odvést od toho, čím nás chce Pán obdarovat. Mě už při příchodu oslovila příjemná atmosféra převážně ženského setkání. Člověk si uvědomí, že každá matka si v srdci nese nějakou bolest a starost a že v jednotě modlitby je velká síla a povzbuzení. Oslovila mě myšlenka koordinátorky hnutí Markéty, která s nadšením a opravdovostí popisovala funkci zástěry, která měla mnoho funkcí. Nejen ochranu, utírání nosu, ale i se pod ní mohlo dítě schovat... Tak i my maminky máme mít velké srdce, které přikryje a schová pod modlitbu všechna trápení a bolesti nejen své rodiny a dětí. Na památku jsme si každá pod oltářem vzala ručně ušitou zástěru s citátem. A ten vzkaz byl opravdu pro mne. Několik maminek je pro nás ušilo, každá ušila asi 50 zástěr.“

Iveta Grygarčíková

FOTO:
ČAV MICHAELA SVÍDOVÁ

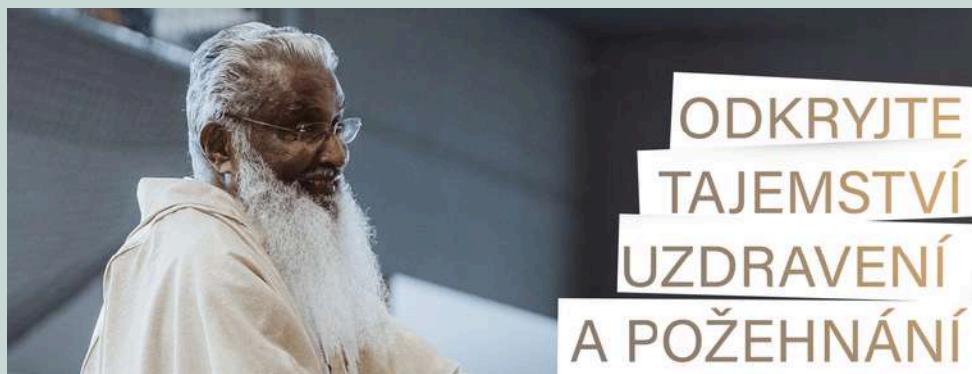
Setkání s Jamesem Manjackalem očima Dobroučáků

V polovině září proběhla v Brně duchovní obnova s P. Jamesem Manjackalem na téma „Odkryjte tajemství uzdravení a požehnání“. Z naší farnosti se tam vypravili manželé Zuzka a Martin Kubíčkoví a Jana Matyášová.

Jana prozradila, že o otci Manjackalovi už vícekrát slyšela a věděla o tom, že často pobývá v Česku nebo na Slovensku, ale až nyní se rozhodla sama navštívit jeho duchovní obnovu. Když jí manželé Kubíčkoví nabídli odvoz autem, byl to bonus navíc.

Odpouštět bez výjimek

Na programu byly rytmické chvály, bohoslužby, přednášky P. Jamese, modlitby za uzdravení a další program. Celým víkendem se neslo téma uzdravení a odpuštění. P. James vysvětluje, že kdo se chce uzdravit tělesně, je třeba, aby se nejprve uzdravil v duši. A podmínkou uzdravení v duši je odpuštění. Je třeba odpustit všem bez výjimek, a když to někdy nejde, tak alespoň prosit Boha o sílu k odpuštění. Někdy

si neseme velké zranění už z doby raného dětství a nemůžeme jednoduše odpustit na povel, ale určitě se o to můžeme pokusit. Často si myslíme, že v sobě nenosíme žádná zranění, ale při hlubším zpytování se tam téměř vždy najde něco neuzdraveného. A pokud nám při tom vyhrknou do očí slzy, jak se to stalo mnoha lidem v Brně, tak je to úplně přirozené a v pořádku, je to známka toho, že se v nás děje něco hlubokého a ozdravného.

Boží vůle pro náš život je...

P. James mluvil mimo jiné i o uzdravení rodových kořenů: „Ponořuji oba své rodokmeny, otcův i matčin, do Ježíšovy drahocenné krve, aby všichni byli uzdraveni. Osvobod' mě ode všech duchovních, duševních a tělesných poruch a nemocí, které vstoupily do mého života.“ Dále zdůrazňoval, že Boží vůle pro náš život je úplně jednoduchá, že Boží vůle pro náš život je, abychom byli spaseni, jednoduše abychom byli svatí. Pokud si myslíme, že budeme víc svatí, když se oženíme nebo vdáme, tak se máme oženit nebo vdát, a pokud si myslíme, že budeme víc svatí, když budeme svobodní, nebo žít zasvěceným

životem, tak je to taky úplně v pořádku. Naše svatost je pro náš život ta nejvyšší meta, a jak k ní dojdeme, není vůbec podstatné. Důležité je, aby člověk žil v osobním vztahu s Bohem a hledal Jeho vůli pro svůj život v každé životní situaci a v každém stavu.

Martin Kubíček říká, že P. James sáhne každému do hloubky jeho svědomí. Mluvil o důležitosti opravdové a důkladné svátosti smíření bez vědomého zamlčení jakéhokoli hříchu. Dále zdůrazňoval denní četbu Písma svatého, a dokonce doporučoval účastníkům přečíst si celou Bibli.

Tři a půl hodiny nepřetržité modlitby

Celá duchovní obnova vyvrcholila v neděli odpoledne, kdy se P. Manjackal modlil nepřetržitě asi tři a půl hodiny jednotlivě za každého účastníka tohoto setkání, kterých tam bylo více než tisíc. Na každého vztáhl ruce a modlil se a žehnal mu. Vzhledem k jeho věku 79 let a špatnému zdravotnímu stavu (pohybuje se na invalidním vozíku) je to téměř nadlidský výkon. Jana dodává: „Cítila jsem z něj silné charisma, takovou sílu, až se mi rozklepala kolena,

FOTO ZDROJ: MILAN RYŠAVÝ

když se ke mně blížil. Při častém a dalekém cestování musí jistě jako invalida velmi trpět, ale celkově na mě působil hodně vesele. Je vidět, že prostě žije z víry.“ Manželé Kubíčkoví zmínili i to, že mnoho účastníků setkání po tomto osobním požehnání Duchem svatým na několik vteřin omdlelo a organizátoři je

zachytávali, aby se při pádu na zem nezranili.

Byl někdo uzdraven?

Nevíme, zda byl na této akci někdo skutečně tělesně uzdraven, ale je to velmi pravděpodobné. Tělesné uzdravení nemusí vždy nastat přímo v okamžiku modlitby za uzdravení, ale může se projevit i

Otec James Manjackal se narodil v roce 1946 v Indii. Je členem Kongregace misionářů sv. Františka Saleského a byl jmenován misionářem Božího milosrdenství papežem Františkem. Vykonával velké množství evangelizačních cest do více než 86 krajín světa a je autorem mnoha knih, básní a článků.

Když na začátku Roku milosrdenství v roce 2016 papež František pozval duchovní z celého světa, aby je jmenoval misionáři milosrdenství, mezi pozvanými – jako jediný na invalidním vozíku – byl otec James Manjackal, který tvrdí, že ani invalidní vozík, ani zdravotní postižení nejsou překážkou v hlásání evangelia do všech koutů země.

Jedním z klíčových momentů na jeho životní pouti bylo období, kdy byl v nemocnici s vážným onemocněním s vědomím, že možná nepřežije. Tam ho navštívil neznámý mladý kněz, který se za něj modlil. V tu chvíli zažil otec James Manjackal nadpřirozené uzdravení a setkání s Duchem svatým, jež mu navždy změnilo život.

Jak sám říká: „Odešel jsem z nemocnice jako nový člověk s novými rozhodnutími a novým odhodláním. Rozhodl jsem se žít jen pro Ježíše a hlásat Jeho království. Opustil jsem svou práci profesora a vydal se do služby poté, co jsem se 40 dní postil a modlil se.“

Otec James kázal evangelium s modlitbou za uzdravení duše a těla ve více než 100 zemích na všech kontinentech. Řídil také kongresy a evangelizační školy. Vykonával misie mezi muslimy a lidmi, kteří se chtěli stát křesťany.

Jsou známa svědectví o uzdravení, zejména ta, která se stala během mší slavených otcem Jamesem. Pravidelně navštěvuje také Česko a Slovensko, kde povzbuzuje lidi ve víře.

později, jaksi postupně, takže člověk někdy až s odstupem času zjistí, že se mu v něčem ulevilo, že byl z něčeho uzdraven. P. James během této duchovní obnovy taky vybíral peníze pro chudé děti v jeho rodné Indii a říkal s trochou nadsázky, že pokud zde bude někdo uzdraven, tak ušetří peníze za doktory a ty může použít na misie.

Poznámka redaktora: Na jaře 2023 nám v Dobručce v rámci kurzu Alfa pro mládež svědčila mladá žena Martina Stavínová od Olomouce o tom, jak byla Bohem skrze ruce P. Manjackala vyléčena z Bechtěrevovy nemoci.

Mirek Grygarčík

OSTROV

Varhany opět v provozu

Milí farníci, jak již někteří z vás víte, dne 19. 5. 2024 při mši svaté se nám v Ostrově zcela odporoučely varhany. Praskl měch na několika místech, a ani fyzické šlapání nohama nebylo nic platné. Veškerý vzduch zkrátka unikl, ozývaly se nehezké zvuky a bylo jisté, že varhany musíme svěřit do rukou odborníků. Pavel Mistr oslovil varhanní opravářskou dílnu v

Jakubovicích a bratři Červenkoví přislíbili opravu varhan a jejich vyčištění.

Dne 27. 9. 2024 byly varhany opraveny a předány do užívání. Ještě bude potřeba dořešit drobný zásah, který musí řešit elektrikář společně s varhanáři. Již nyní jsou varhany připravené svými krásnými tóny chválit Boha písněmi.

Velké poděkování patří bratrům Červenkovým za opravu, ale také všem, kteří nám finančně

na opravu varhan přispěli. (Ve dvou účelových sbírkách se na opravu varhan vybralo celkem 9 860 Kč.)

A co popřát varhanám? No přece ať jim to krásně zní dál a dlouho a také mnoho vděčných posluchačů.

Zdeňka Špinlerová

Nikdy není pozdě – Zdeněk Skalický se představil v Dolní Dobrouči

Dobroučský rodák pan Zdeněk Skalický, který od 70. let minulého století skládal písničky pro své děvče a pozdější manželku Blanku Rajnetovou, připravil přehlídku svých písniček a prezentoval je v D-centru 20. září. Jeho písničky si přijeli poslechnout i farníci z

okolních obcí, jeho kamarádi, kteří vzpomněli na první rytmickou skupinu v dobroučském kostele, kterou Zdeněk založil spolu s Vladislavem Vávrou a Jiřím Matyášem a také ji vedl. Nostalgie nebyla na místě, „Rytmika“ je stále živá ať již pod vedením Jirky Skalického, či Jitky Šolcové. Zdeňkova akce „Nikdy není pozdě“ byla příjemným připomenutím let dávno (?) minulých.

Napříč Jižní Amerikou

Se Zdeňkem Skalickým měli Dobroučáci příležitost setkat se ještě jednou, a to 19. října, kdy si pro nás připravil promítání a vyprávění z cesty napříč Jižní Amerikou. Zde se svojí manželkou Blankou procestoval Peru, Bolívii, Argentinu a Brazílii.

Výtěžek z dobrovolného vstupného z obou akcí, tj. celkem 6 544 Kč, byl jím věnován na provoz D-centra. Díky. Jiří Jakubec

Ještě malé ohlédnutí za prázdninami

Již několik let jezdíme do jižních Čech za synem. Tento vzdálený kout naší země se snažíme po kousku poznávat. Samozřejmě jsme navštívili místa známá, ale poznáváme i místa, o kterých se zas tak moc nemluví.

Cestou z Třeboně mě zaujala stavba, která z dálky připomíná Santiniho areál na Zelené hoře. Jde o poutní kostelík Nejsvětější Trojice. Stavba je pozoruhodná, trojboká, má tři oltáře, trojici štítů a věžiček, trojúhelníková okna a šestiboký ambit se třemi věžicemi. Nedaleko se nachází malá kaplička s osvěžujícím pramenem. Dostaneme se tam úzkou silničkou z Trhových Svinů a pak polní cestou. Areál je celkem zchátralý, ale dýchá jedinečnou atmosférou. Během léta bylo toto místo otevřené i díky mladým studentům konzervatoře, kteří zde přes den „hlídali“. Zájemcům také zazpívali za doprovodu svých nástrojů. V prostoru kostelíka skladby zněly nádherně. Byl to vskutku nečekaný a krásný zážitek.

Poutní místo Svatý kámen

Na hranicích s Rakouskem v katastru obce Rychnov nad Malší nalezneme poutní místo Svatý kámen. Nechci popisovat jeho pohnutou historii, ale zmíním pár drobností, které mě zaujaly. Stojí zde malá kaple, kterou postavili nad dvěma velikými kameny. Na těchto kamenech se pastýřům zjevila Panna Maria obklopená anděly. Mezi nimi je mezera a v pověsti se praví, že až tyto kameny budou tak daleko od sebe, že mezi nimi projede vůz se senem, nastane konec světa. Kolem kamenů je malý prostor k obejití, malý oltář a plno obrázků, sošek, kartiček s poděkováním... hodně odkazů na původní německé obyvatele, ale i ze současnosti. Zaujaly mě obrázky svaté rodiny, na nichž je svatý Josef zachycen při práci. Nikde jinde jsem se ještě s takovým vyobrazením Svaté rodiny nesetkala. Také se zde nachází malá stavba s léčivým pramenem, který léčí především oči. Hned vedle stojí poutní kostel Panny Marie Sněžné. Kdysi zde stával i malý klášter

klarisek. Poutní místo bylo za totality zrušeno a celý areál zchátral. Klášterík s ambity byl zbourán a kostel zdevastován jednotkami Pohraniční stráže. Až po roce 1989 toto místo prošlo rekonstrukcí a poutní kostel opět slouží věřícím. Od května do října jsou zde slouženy mše svaté každou neděli. Zaujalo mě, že kostel je rozlehlý, velmi světlý a není v něm žádné osvětlení.

Při návštěvě jsem si představovala, jak neutěšené to v temné totalitní době muselo být a nezlomnou víru, že vše může být odpuštěno a místo opět posvěceno.

Eliška Kovrzková

Nadia, Oksana a Gleb se vydali na další cestu...

Po vypuknutí konfliktu na Ukrajině mnoho ukrajinských žen a dětí opustilo svoji vlast a odjelo do bezpečí. Tak i na faru do Vysokého Mýta 12. 3. 2022 dorazily z Charkova dvě maminky – Oksana s ročním Glebem a Dasha s šestiletou Uljanou. Každá s sebou měla jen jednu až dvě igelitky a dítě v náručí. Poté, co se měl Pavel Mistr stěhovat do Dolní Dobrouče, Dasha s Uljanou se rozhodly vrátit zpět na Ukrajinu a za Oksanou přijela 25. 7. 2022 její maminka Nadia a společně se v srpnu přestěhovaly do Dolní Dobrouče. Nyní, po více než dvou a půl letech, se rozhodly vydat na další cestu. Před jejich odjezdem jsme se Oksany zeptali:

Jaké byly tvoje dojmy po náročné cestě z Charkova až do Vysokého Mýta?

Válka na Ukrajině nás zastihla náhle a každým dnem byla situace horší a horší. Proto rozhodnutí odjet do České republiky padlo velmi rychle. Večer jsme to společně probrali a ráno už na nás čekal evakuační vlak. Cesta do Česka nám trvala dva dny, z toho jen cesta z Charkova do Užhorodu trvala 26 hodin v nacpaném vlaku. Lidé celou cestu jen seděli, nebyla možnost si lehnout. Vydržet takovou cestu s malými dětmi bylo velmi těžké, proto jsme do Vysokého Mýta dorazili dost vyčerpaní.

Zde na nás ale čekalo vřelé přivítání od místních obyvatel. Byla nám poskytnuta morální a materiální podpora, dostali jsme vše, co jsme potřebovali. Šest měsíců jsme bydleli ve Vysokém Mýtě a poté nás otec Pavel pozval, abychom se s ním přestěhovali do Dolní Dobrouče, kde nám spolu s ostatními pomohl připravit pohodlné bydlení.

V České republice jste prožili více než dva roky. Na co budete nejraději vzpomínat?

Pocitili jsme zde dobrou vůli a ochotu nám pomoci v těžké životní situaci. Dolní Dobrouč si budeme pamatovat pro její malebnou přírodu, čistotu a milé lidi.

GLEBOVI BYL ROK A MĚSÍC, KDYŽ K NÁM PŘIPUTOVAL Z UKRAJINY

DASHA S ULJANOU A OKSANA S GLEBEM PO PŘÍJEZDU DO VYSOKÉHO MÝTA V BŘEZNU 2022

Můžete přiblížit našim farníkům, co vás v příštích dnech čeká?

Nyní moje maminka Nadia odjíždí zpět na Ukrajinu do Charkova, protože se touží setkat se svým synem a vnoučaty. Já jsem se rozhodla odjet do Běloruska, kde žije rodina mého muže. Opravdu doufáme v co nejrychlejší ukončení války a přejeme občanům České republiky hojnost a mír.

Oksana s Glebem dorazili v pořádku do města Kapyl, které se nachází 115 km jižně od Minsku, a Nadia do Charkova.

Radka Blajdová

SPOLEČNÉ FOTO PŘED JEJICH ODJEZDEM

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Okno na průčelí kostela sv. Mikuláše: již v příštím roce se chystá jeho restaurování...

Veřejná sbírka aktuálně

Bliží se konec roku a přinášíme průběžný (k 8. 11. 2024) přehled financí veřejné sbírky. Z loňského roku 2023 nám zbylo celkem 242 909 Kč.

Příjmy za letošní rok byly celkem 687 432 Kč, a to:

591 848 Kč dary jednotlivých dárců
14 000 Kč Institut pro památky
2 000 Kč sbírka při Noci kostelů
73 260 Kč prodej výrobků a občerstvení na podporu VS
6 324 Kč pokladnička VS při tříkrálovém průvodu

V letošním roce jsme obdrželi **dotace** na kostel sv. Mikuláše v celkové výši 468 000 Kč, a to:

200 000 Kč Pardubický kraj
68 000 Kč Pardubický kraj na restaurování
50 000 Kč Fond solidarity Biskupství královéhradeckého
150 000 Kč obec Dolní Dobrouč

Faktury na opravu kostela sv. Mikuláše v roce 2024 byly v celkové výši 789 542 Kč:

firma Kmošek & Kmošek s. r. o. celkem 703 632 Kč a restaurátor Zdeněk Šmahel 85 910 Kč.

Plány na rok 2025

Do příští roku tedy budeme zatím převádět částku 608 799 Kč. Použita bude jednak na restaurování okna a dveří na čelní straně kostela v částce 130 680 Kč a dále na další etapu obnovy fasády na jižní straně (tj. straně od hřbitova) a zákristii v celkové částce 929 986 Kč.

Dále se zpracovává návrh k zajištění statiky přístavku zákristie a návrh na restaurování dvou vitrážních oken v presbytáři.

Potvrzení o daru

Všem dárcům moc děkujeme za štědrost a prosíme, pokud chcete dát finanční dar v hotovosti do konce roku, o jeho předání nejpozději **do 29. 12.** Potvrzení o darech budeme vystavovat v druhé půlce prosince.

Radka Blajdová

Restaurování kříže v Horní Dobrouči

V letošním roce proběhla první etapa restaurování zlomeného kříže před kostelem sv. Jana Křtitele v hodnotě 169 000 Kč, výše dotace je 130 000 Kč.

Farníci vítají vytvoření klidové zóny u kostela, ale parkovišti na farním pozemku řekli ne...

Cílem ankety bylo hledat názor farnosti na studii úprav prostoru u kostela, resp. mezi kostelem a školou. Studie byla zpracována na základě objednávky obce Dolní Dobrouč.

V rámci sběru názorů v dubnu a květnu 2024 bylo doručeno celkem 18 písemných stanovisek.

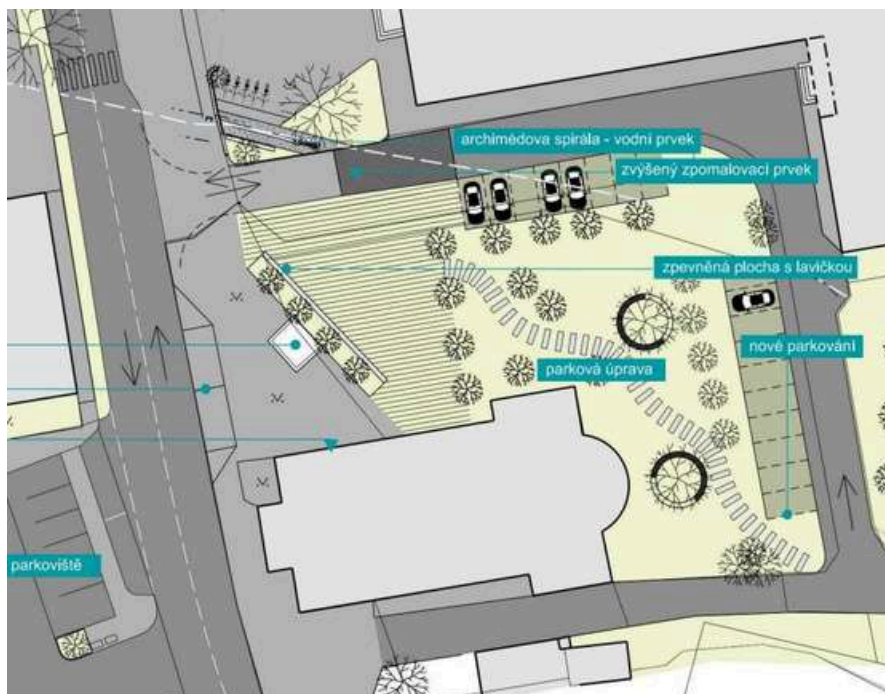
Část z nich byla doručena e-mailem, část odevzdána do krabičky v kostele. Originály stanovisek jsou předány na faru. Anketa měla poskytnout odpověď na 2 zásadní otázky:

1) S umístěním klidové a pobytové plochy mezi kostelem a školou dle návrhu ve studii:

- bez výhrad souhlasíme
- obecně souhlasíme, ale požadujeme tyto doplnění, změny, úpravy:
- zásadně nesouhlasíme

2) K navrženým 12 parkovacím místům za kostelem na farním pozemku:

- nevadí nám a souhlasíme s prodejem obci formou směny
- nevadí nám, ale pozemek zůstane v majetku farnosti
- nesouhlasíme s umístěním na farním pozemku, ale nevadí nám, aby parkování bylo na opačné straně komunikace (na straně starých kurtů)

		souhlasí	nesouhlasí
Otázka 1)	zpřístupnit prostor mezi kostelem a školou	7	1
	nový vchod do zákristie	3	2
	otevření bočních dveří směrem ke škole	5	0
	pevný chodník/dlažba k bočnímu vchodu	8	0
	vodní prvek	2	0
	zachovat zeleň	9	0
	lavičky	4	0
Otázka 2)	prodej farního pozemku za kostelem pro parkoviště	0	6
	směnit pozemek	1	0
	parkování na pozemcích farnosti	4	3
Jiné	zábradlí před hlavním vchodem	1	0
	průjezd k parkování u fotbal. hřiště od Petrovic	4	0
	zaslepit ulici kolem kostela - oddělit kostel a hřiště/pěší zóna	3	0

Některá stanoviska řešila jen dílčí části celého záměru, jiná byla komplexnější. Výsledky odpovědi jsou stručně zjednodušeny v následující tabulce.

Jaké jsou odpovědi na základní otázky?

1) Obecně souhlasíme, ale je potřeba doplnit některá další opatření – je souhlas ke zpřístupnění prostoru jako klidové a rozptylové zóny a otevření bočního vstupu do kostela, ale jednoznačný definitivní návrh z ankety nevyplynul.

2) Nesouhlasíme s umístěním 12 parkovacích míst na farním pozemku za presbytářem kostela ani s prodejem této části pozemku obci; jestli nám vadí či nevadí parkování na opačné straně komunikace, z ankety nevyplynulo – tato otázka či odpověď na ni již není aktuální, protože obec záměr přehodnotila a parkování bude až u víceúčelového hřiště.

Vlastimil Mlynář

ROZHOVOR S PAVLEM MISTREM

PAVEL MISTR / 59 let

Studium: Střední průmyslová škola v Novém Městě nad Metují obor přístrojová a automatizační technika, Teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Kněžské svěcení: 28. 8. 1993

Působil ve farnostech: Jablonec nad Jizerou (kaplan 1993–1994), Častolovice (1994–1999), Vysoké Mýto (1999–2022) a Dolní Dobrouč (od srpna 2022)

„O tvém díle rozhodne tvůj nástupce.“ (srov. Kaz 2,19)

Odkud pocházíš? Můžeš říct něco o své rodině?

Pocházím ze Žirecké Podstráně, což je ulice Dvora Králové nad Labem. Babička s dědou měli malé hospodářství, tři krávy a jedno telátko, maminka pocházela ze sedláckého rodu, a dokonce se za svobodna jmenovala Sedláková. Rodiče již nežijí. Mám staršího bratra Pepu a mladší sestru Marušku a celkem tři neteře a jednoho synovce.

Že jsi nyní farářem, všichni vědí, ale čím jsi chtěl být jako malý?

Chtěl jsem být opravářem televizorů, protože se mi líbilo, když k nám opravář přijel, něco popopravil, vyměnil lampu v televizi, pak si sedl k psaní faktury a maminka mu ještě uvařila kafe a dala buchtu.

Co tě nakonec inspirovalo k tomu stát se knězem?

Když mně bylo 9 let, tak mě a

bratra místní farář povzbudil, abychom šli k biřmování. Když jsme se vrátili, tak mi maminka řekla: „Jsi už dospělý a můžu ti něco říct. Řeholní sestry se nás ptaly, jestli se za tebe můžou modlit, aby se z tebe stal kněz...“ Já jsem to ještě jako dítě komentoval slovy: „Nevím, zda by se mi chtělo klečet na studených dlaždičkách...“ Léta plynula, v jednu dobu jsem chodil i s děvčetem, ale po vojně jsem se ujistil, že bych měl o cestě ke kněžství vážně uvažovat. Zlomový moment byl ve chvíli, kdy jsme se v rámci našeho společenství modlili za nová kněžská a řeholní povolání. Shodou okolností jsem z chaty, kde jsme měli duchovní obnovu, odvážel na svém autě kříž. Říkal jsem si, když už se za to modlí i moji kamarádi, tak bych pro to měl něco udělat...

Jaké máš koníčky a co tě baví?

Mám rád turistiku, plavání,

zpěv a hru na hudební nástroje. Rád bych se naučil italsky, ale je to běh na dlouhou trať. Bavilo by mě třeba jezdit na koni nebo lyžovat, učit se na snowboardu, ale když si představím ty úrazy, tak mě to malinko zabrzdí. Baví mě žonglování a držení rovnováhy, podařilo se mi např. přejít po kolejnici mezi dvěma vlakovými zastávkami...

Jak a kdy začal tvůj život z víry?

Často si říkám, že pro mě v mém životě víry bylo nejdůležitější, že jsme se společně modlili v rodině. Účastnili jsme se bohoslužeb, tatínek hrál na varhany a maminka vytvářela zázemí. Dodnes žasnu nad tím, jak to zvládli, že jsme v 6.30 společně snídali a v 7.30 jsme byli již na mši sv. v kostele v Žirči, do kterého jsme docházeli mezi poli minimálně 1 kilometr. Asi v 11 letech jsem řešil otázku,

co by se stalo, kdybych se ráno neprobudil. Vzhledem k tomu, že jsem byl vychováván ve víře, jsem si uvědomil, že jsou dvě možnosti: buď se ráno probudím a poděkuji zato Pánu Bohu, nebo se neprobudím a potom je důležité, abych se nemusel bát setkání s Bohem.

Kdo tě na cestě víry nejvíce ovlivnil?

Nejvíce mě ovlivnila rodina, místní kněz, řeholní sestry Nejsvětější svátosti, víra babičky a dědy, u kterých jsem trávil čas místo školky. V dospívání mi hodně pomohl P. František Beneš, který se snažil z nás rozptýlených mládežníků vytvářet společenství. Naše vzájemné vztahy v rámci společenství význačně podpořily brigády při opravách kostelů a společné výpravy do přírody.

Máš oblíbený citát nebo pasáž v Písmu sv. a nějakého oblíbeného světce?

Na primiční obrázky jsem si vybral citát z Janova evangelia: „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.“ (J 15,16) V poslední době, když jsem se

stěhoval z Mýta, mě provázel verš: „O tvém díle rozhodne tvůj nástupce.“ (Kaz 2)

Co se týká světců, mám celkem zásobu těch oblíbených, ale např. Don Bosco, který pracoval s mládeží, a sv. František Xaverský, můj biřmovací patron, a sv. apoštol Pavel pro práci v misích.

Která duchovní knížka nebo film tě oslovily?

V poslední době mám rozečtenou knížku „Nesmíme se bát!“ od slovenského redemptoristy Michala Zamkovského, který je apoštolem milosrdenství. Krásný film, nad kterým jsem hodně uvažoval, je třeba Misie, kde se řeší otázka, jestli člověk má vzít do ruky zbraň, anebo jestli se má spolehnout na pomoc od Pána Boha.

Co ti udělalo v poslední době radost?

Radost mi udělalo, že jsme se šťastně vrátili z letních táborů a nikomu se nic nestalo. A každý den jsem rád, když se pomodlím: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle Svého Slova v pokoji...“ a můžu si jít lehnout.

Dobroučáky určitě zajímá, jak se ti v Dolní Dobrouči líbí a co ti zde naopak chybí...

Líbí se mi, že je zde fungující společenství, D-centrum, které stálo mnoho obětí, ale které přináší své plody. Je zde mnoho dobrovolníků a lidí, kteří se věnují misiím. Moc se mi líbí, že žiji uprostřed přírody, každé ráno, když se jdu modlit, pozoruji srnky, viděl jsem i lišky, divočáky... Nikdy zde nebudeme mít městské brány a těžko se budeme moci připodobnit městu Jeruzalému...

Jakou budoucnost vidíš pro naši farnost?

Vzhledem k tomu, že jsme uprostřed městských farností, tak bych viděl naši šanci v evangelizaci, protože jinak se můžeme stát filiálkou...

Připravila Radka Blajdová

PŘED BAZILIKOU SV. PETRA V ŘÍMĚ PO AUDIENCI LETOS V KVĚTNU

ZLEVA: SESTRA MARUŠKA S MANŽELEM HONZOU A BRATR JOSEF

TENTOKRÁT SKUPINKA TOPIČŮ

NAŠI DOBROVOLNÍCI

ZLEVA: RUDOLF PECHÁČEK, VLASTIMIL MLYNÁŘ, VLADIMÍR PLÍVA, CTIRAD KOVÁŘ, JIŘÍ JAKUBEC, JAN DUŠEK A ZDENĚK TOMAN

Farnost jako taková nemůže fungovat bez podpory dobrovolníků. I když práce mnohých zůstává očím druhých skryta, bez jejich pomoci by spousta věcí nefungovala. Často možná bereme jejich službu samozřejmě a ani nevíme, co všechno obnáší. Proto bychom vám chtěli postupně jednotlivé skupinky dobrovolníků ve Zprávičkách představit.

A protože právě začíná zima, rozhodli jsme se začít skupinkou TOPIČŮ, kterou „má na starosti“ **Vlastík Mlynář**. Zeptali jsme se ho tedy...

Můžeš představit vaši skupinku dobrovolníků, v čem vaše služba spočívá?

Kotelna v D-centru má dva zdroje tepla – kotel na dřevo a plynový kotel. Hned při zahájení činnosti D-centra bylo jedním z výchozích požadavků to, aby jeho provoz finančně nezatěžoval ekonomiku farnosti, tedy aby si na sebe vydělal. A protože farnost má zároveň své lesy a velmi pracovitou skupinu dobrovolníků „lesáků“, tak bylo jasné, že úspory při vytápění D-centra docílíme jen díky dobrovolnické práci topičů v kotli na dřevo. A to se daří po

celou dobu, plynový kotel za celou dobu nebyl (kromě topné zkoušky) uveden do provozu.

Jak často tuto službu vykonáváte?

Vždy se našlo aspoň sedm dobrovolníků, kteří od podzimu do jara mají přidělenou jednodenní službu kotelníka a natápějí vodu do 4 kubíkových akumulčních nádrží v kotelně. Znamená to, že každý z topičů v přidělený den své služby má na starost zkontrolovat kotel po včerejším provozu, zatopit, dovést dřevo a podle potřeby několikrát za den doplnit palivo, aby v nádržích

vytvořil dostatečnou zásobu tepla.

Kdo do vaší skupinky patří?

V současné době máme tyto topiče (od pondělí do neděle): Jirka Jakubec, Zdeněk Toman (zároveň obsluhuje programové nastavení vytápění), Ruda Pecháček, Milan Skalický, Radek Kovář, Jenda Dušek, Vlastik Mlynář a jako záskok Vláďa Plíva a Honza Mařík. V minulosti se střídali i Pepa Halbrštát, Pavel Křivohlávek, Franta Matějčík a František Vávra.

Jak se ev. můžu „i já“ stát topičem?

Je to ideální dobrovolnická práce pro mladé důchodce. V současné době mluvíme o možnosti propojení teplovodu z kotelny i do budovy fary a pak by asi přicházela do úvahy dvojsměnná kotelnická práce, jeden topič dopoledne a druhý odpoledne. A

to bychom se potřebovali rozrůst na počet 14, takže pokud se najdou ochotní už nyní, jen dobře – stačí se mi jen nahlásit.

Jednotlivých topičů jsme se zeptali:

Co ti služba topiče dává?

Jiří: Je to určitá služba, a proč to neudělat, když má člověk čas a možnost...

Zdeněk: Mám z toho dobrý pocit a jsem rád součástí fungujícího týmu.

Ruda: Já jsem účastníkem poslední etapy péče o farní lesy, tady vidím konec, když dřevo uschne...

Ctirad: Dobrý pocit, že přes přibývajícím věkem a ubývajícím silám mohu pro druhé ještě něco udělat.

Jan D.: Rád se tady ohřeji.

Vláďa: Prostě zatopím a jdu.

Honza M.: Od svého skautského mládí jsem měl rád oheň. Vždyť plamen je neustále plný proměn. Snad i proto mě role topiče vždycky bavila. Topil jsem celý svůj život. Naučilo mě to nastavit si vnitřní hodiny, abych věděl, kdy je nutno přiložit, aby nevyhaslo. To bylo nutností. Proto mě i bavilo topit v D-centru. Neobtěžovalo mě to, byla to radost. Ta služba pro druhé mi byla příjemná. Končím s topením, předávám mladším. I doma přecházíme na plyn. Snad mi „v setrvačnosti“ vydrží srdce hrát pro druhé a nevyhasne i bez topení.

Jasno v tom mají i **ženy topičů:** Víím, že na pár hodin odejde z domu a budu si moct udělat v klidu to, co potřebuji...

Připravila Radka Blajdová

Sledujte Farnost Dobrouč na Facebooku

HISTORICKÉ OKÉNKO

Nejstarší dějiny farnosti a kostela v Dolní Dobrouči (1)

Štítů, Jeniš ze Supí Hory (Kyšperka), Oldřich z Brandýsa, Petr ze Žampachu a další. Aby byla krajina ušetřena alespoň na jeden rok, daroval zbraslavský klášter samozvaným vládcům značné sumy, ale bez úspěchu. Celá jedna generace farníků zde prožívala útrapy nastalého bezvládní. V té době nemáme žádných zpráv o zdejší farnosti a neznáme nikoho jménem tehdejších obyvatel.

První dobroučský kněz Martin

Až za císaře Karla IV. (1346–1378) se připomíná zdejší kněz Martin v záznamech vatikánských archívů. Je uveden v knize stvrzovací, zvané „Libri confirmatorium“, jež obsahovala zápisy o osazování far kněžími.

(V oddíle této knihy LC ½ na konci strany č. 18 a začátku strany č. 19 je doslovný text uvedeného záznamu: Libchavia theutunicalis - Die qua supra Martinus olim pleb. In Libental Luthomysl dioc. ad eccl. In Theutunicali Liwchawia per resign. Francisci vac., consensu Smilonis de Brandis clientis dicte eccl. Patroni, fuit inctit. Exet. pleb. in Boemicali Lywchouia).

Uvedený kněz Martin byl patrně současně duchovním pro farnost tehdejších Německých a Českých Libchav namísto tamějšího patrně zemřelého kněze Františka se souhlasem patrona farnosti, tamějšího držitele brandýského panství, Smila Brandýského. V té době se jednalo ještě o jednotnou obecnou katolickou církev, nerozdělenou do dalších věroučných evangelikálních směrů a sekt. Církevní evidence tehdy ještě

neexistovala, nebyly založeny knihy křestní a knihy oddavek a úmrtí.

Dobytí hradu Žampach

Dobroučtí osadníci mohli v tom čase sledovat při práci na svých polích dobývání hradu Žampachu císařem Karlem IV., údajně v roce 1256. Hrad stojící na strmé skále s vysokou věží byl viditelný i z dalekého okolí. Tehdy zde sídlil loupeživý rytíř Jan ze Smojna, řečený „Pancíř“. Hrad byl dobyt a zůstal od té doby v troskách.

Pod duchovní správou Litomyšle

Zdejší država byla příliš daleko od Zbraslavi a to přinášelo mnohé nepříjemnosti. Proto bylo v roce 1356 sjednáno převedení zdejšího panství s Dolní Dobroučí i s okolními městečky a vesnicemi pod majetkovou a duchovní správu nově založeného biskupství v Litomyšli.

Přípravy na uvítání biskupa Jana ze Středy na Lanšperku

Na hradě Lanšperku sídlila v té době posádka, jejímž vojenským velitelem, správcem a zároveň biskupským purkrabím byl Smil z Brandýsa. Je možné, že na Vánoce roku 1364 se osadníci Dolní Dobrouče účastnili na hradě Lanšperku příprav na uvítání svého představeného, litomyšlského biskupa Jana ze Středy. Tak léta šedesátá a sedmdesátá plynula v relativním klidu ve srovnání s událostmi předcházejícími, a především s událostmi následujícími.

Jaroslav Jansa

Založení obce po roce 1250

Před založením zdejší obce vznikaly fary se svými správními obvody jen při hradech a hradištích. Původní osadníci zdejšího kraje přicházeli z křesťanských zemí.

Při založení vesnice Dolní Dobrouč po roce 1250 v době kolonizace jsou již kostely a farnosti zakládány ve městech a větších vsích. Proto je možné předpokládat, že po založení Dobrouče si místní osadníci postavili i menší dřevěný kostel.

Pod Zbraslavským klášteřem

Majitelem zdejšího lanšperského panství byl v té době Zbraslavský klášter, který jej získal v roce 1292 od samotného českého krále Václava II. Dolní Dobrouč patřila rovněž pod církevní správu tohoto kláštera. Zdejší država byla příliš daleko od Zbraslavi a trpěla v následujících letech po roce 1306 častými loupeživými nájezdy od majitelů okolních panství. Údajně to byl Ješek ze

FOTO Z ARCHÍVU

BETLÉMSKÉ SVĚTLO 22. 12. 2013

Poznáte malé pastýře na fotce?

MIKULÁŠSKÉ ODPOLEDNE 2014
FOTO: MARTIN RÝZNAR

„To jsem blázen,” říká primář v porodnici, „dnes nám tu odpadl již třetí otec.” „Nedivte se, šéfe,” usmívá se vrchní sestra, „narodil se nám tu jeden černoušek a sestřičky ho ze srandy ukazují všem tatínkům...”

Na Vánoce přichází Ježíš na zem, aby vykoupil nás, a ne všechny obchody.

Anděl říká pastýřům: „Zvěstuji vám velikou radost.” Pastýři: „Už víme, je toho plný Facebook.”

Plastickým chirurgům se podařila jedinečná operace... Oddělili teenagera od mobilu.

KOUTEK PRO VTIPY

Dobrý večer, dnes vám povím

pohádku o tom, proč se usmívá měsíček

Hezky sed'te a tiše poslouchajte.

Beránek se pásal pod lesem a ovečka se pásala s ním.

„To ti povídám, ovečko!“ řekl beránek. „Nechod' daleko, ať tě nikdo neodnese!“

„Ano, ano,“ řekla ovečka, ale hned zase zapomněla, co jí vlastně beránek řekl.

Za velkým bukem už číhali tři vlci – únosci.

Než se ovečka nadála, vyskočili, ovečku popadli a uháněli s ní pryč. Na stromě nechali pro beránka vlčím škrabopisem vzkaz.

**Chytrý beránku
jestliže nepřiđeš**

**A nepřineseš zýtra večer
sem k buku**

**Pitel opravdických dukátů
upečeme ovečku a sníme k
večeři.**

Únosci

„Propána,“ povídá si beránek. „Kdepak já bych vzal pytel opravdických dukátů!“

Jenže to by nebyl chytrý, ale dočista hloupý beránek, kdyby

DĚTSKÉ OKÉNKO

něco nevymyslel. Beránek vzal pytel, do pytle nasbíral bukvice a pak se vydal hledat ztracenou ovečku.

Vlci loupežníci spali ve vlčí chalupě a chrápali, až jim chatrná střecha nadskakovala.

Nešťastná ovečka byla uprostřed chaloupky přivázaná k trámu, a ještě důkladně omotaná provazem.

Prvnímu vlkovi napsal beránek: „Druzí dva vlci tě chtějí ošidit o dukáty za ovečku. Smlouvali se na tom dneska v noci a já je slyšel. Měsíček.“

Beránek se natáhl dovnitř a opatrně zastrčil dopis prvnímu vlkovi do kapsy. Potom napsal druhému vlkovi:

„Druzí dva vlci tě chtějí ošidit o dukáty za ovečku. Smlouvali se na tom dneska v noci při měsíčku a já je slyšel. Měsíček.“

Zastrčil dopis do kapsy druhému vlkovi a napsal třetímu:

„Druzí dva vlci tě chtějí ošidit o dukáty za ovečku. Smlouvali se na tom dneska v noci při měsíčku a já je slyšel. Měsíček.“

Měsíček na nebi se jenom smál. Beránek schoval dopis do kapsy třetímu vlkovi a tiše odešel.

Přišlo ráno, zakokrhá kohout a vlci se probudili. A každý z nich našel v kapse dopis.

„Ahá!“ povídá první vlk, když si přečetl dopis.

„Ahá!“ povídá si i druhý vlk, když si přečetl dopis.

„Ahá!“ povídá si i třetí vlk, když si přečetl dopis.

„Tak je to tedy!“ řekli si všichni tři a všichni se na všechny strašlivě zamračili. A začali kout vlčí plány, jak by na druhé dva vlky vyzráli.

Přišel večer, vlci jako pěny. Měsíček svítil na obloze a ovečka chudák ouzostí bez sebe roní slzičky.

Vlci seděli venku u ohně a opékali si vlčí špekáčky.

„Jde se pro dukáty!“ řekl první vlk. „Druhý vlku, zůstaň tu a hlídej ovečku!“

„Ani mě nenapadne!“ utrl se na něj druhý vlk. „Ať ji hlídá třetí vlk!“

„Ani mě nenapadne!“ utrl se třetí vlk. „Ať si ovečku pěkně hlídá první vlk!“

„No, mě se ani trochu nechce!“ řekl první vlk.

„A nás hlídání nebaví!“ řekli druzí dva vlci.

„Tak, tak... co budeme dělat?“ povídá první vlk.

„Tak... tak... tak půjdeme pro dukáty všichni tři!“ řekl druhý vlk.

Přišli k buku, buk stál celý v měsíčním světle a pod ním – pytel jako dům.

„Sem s dukáty!“ vykřikli vlci a

začali se prát a dávat si rány do nosu a valchovat si hřbety a kousat a vyli a vrčeli při tom až hanba.

A zatímco se vlci prali, beránek potichoučku osvobodil ovečku.

A vlci se zatím prali, až roztrhli pytel, a rázem seděli v hromadě bukvic.

„Kde – kde jsou naše dukáty?“ zavylí vlci. „Aaaau, dukáty tu nejsou!“ zabrečeli. „Někdo nás ošidil!“

A už všichni běží a ženou se do vlčí chaloupky, jazyky až na zem, aby se pomstili na ovečce. Přiběhli domů – a ovečka nikde.

„Kde je ovečka?“ zavylí vlci. „Ovečka tu není!“ zabrečeli. A jak tak vztekle a žalostně vyli, zaslechli nějaké chichotání shora.

„Měsíček, měsíček to byl!“ zvolali vlci a začali mu vyhrožovat, že ho na cimpr campr rozkousají, na kusy roztrhají a na hadry rozškubají... Ale měsíček byl tuze vysoko, převysoko a jenom se jim smál. A co dělal zatím beránek?

Beránek s ovečkou byl už doma a řekl ovečce, aby se příště netoulala.

„Nebudu!“ slibovala ovečka a

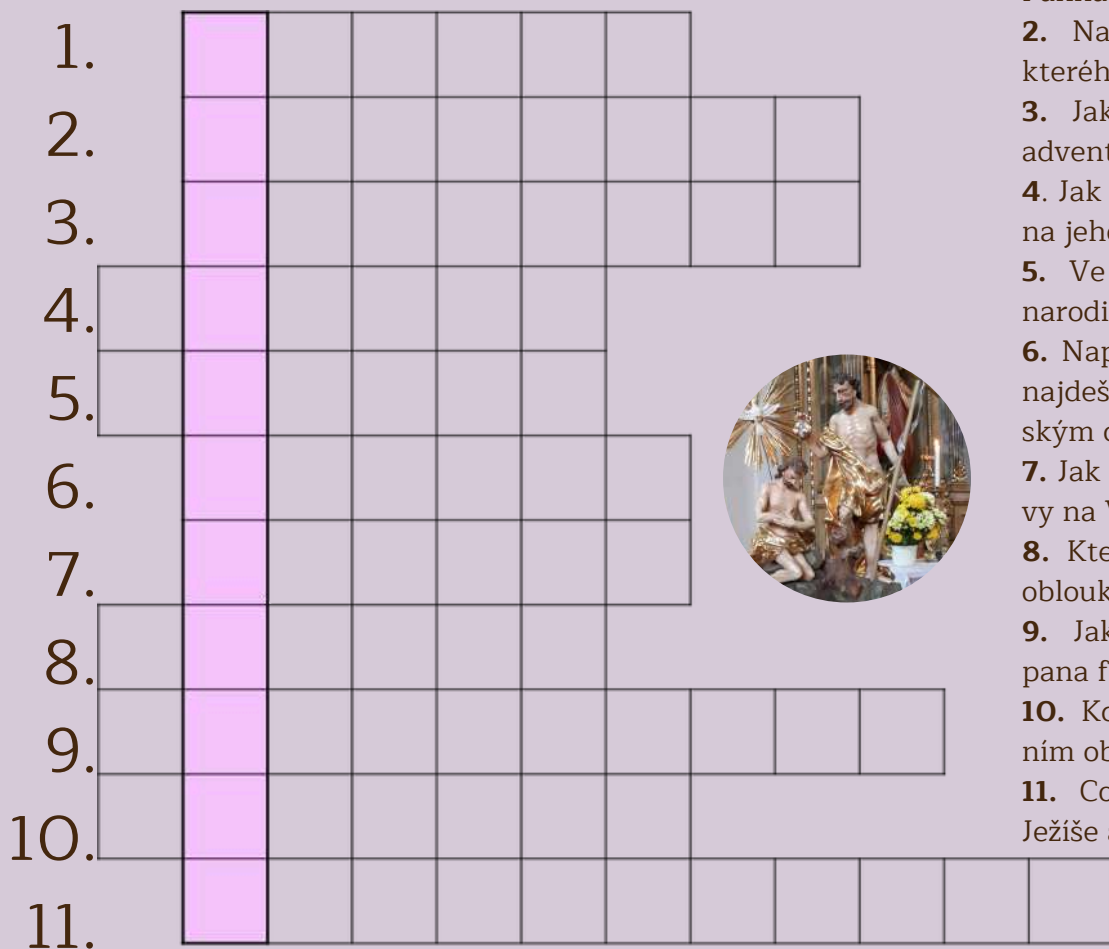
potom šli oba spát a měsíček se na ně s úsměvem díval.

Dobrou noc – a ať vám vlci vyjou celou noc!

Antonín Matyáš

VYLUŠTI KŘÍŽOVKU:

1. Jak se jmenuje muž na obraze nad zákristií v DD, kterému Panna Marie ukazuje Ježíška?
2. Napiš název zpěvníku, ze kterého zpívá Rytmika.
3. Jaký má název 3. neděle adventní (česky)?
4. Jak se jmenuje současný stát, na jehož území žil Ježíš?
5. Ve kterém městě se Ježíš narodil?
6. Napiš jméno evangelisty, jež najdeš na stropě nad Mariánským oltářem v kostele v DD.
7. Jak se jmenuje období přípravy na Vánoce?
8. Který svatý je vyobrazen v oblouku presbytáře vpravo?
9. Jak se jmenuje pomocník pana faráře u oltáře?
10. Kdo je vyobrazen na hlavním obraze v kostele v DD?
11. Co zdobí v kostele socha Ježíše a Jana Křtitele?

Najdi tento nápis v kostele a dopiš ho:

Správnou odpověď se svým jménem vhod' do schránky v kostele do **22. 12. 2024** a na dětské „půlnoční“ mši sv. vylosujeme výherce.

Dožínky v naší farnosti

V neděli 22. září farnost prožila dožínkovou slavnost. Na dvacet družiček se obléklo do tradičních krojů a lidé z farnosti přinesli dary z letošní úrody do obětního průvodu. Při mši svaté, kterou celebroidl P. Pavel Mistr, naše společenství poděkovalo Bohu za úrodu a ochranu farnosti před přírodními pohromami.

Foto na obálce

Na oslavu dožíněk navázal v D-centru farní den. Sešlo se nás více než 100 a dopoledne bylo ve znamení promítání jak ze života farnosti, tak i z České národní pouti v Římě v roce 2019. Představeny byly také průběžné výsledky veřejné sbírky, pouť do Medjugorie, pomoc při záplavách. Setkání bylo zakončeno společným obědem a kávou...

Zprávičky dobroučské farnosti

Čtvrtletník

Uzávěrka příštího čísla **16. 2. 2025**

Pro potřebu farnosti vydává
Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč,
561 02 Dolní Dobrouč 1,
IČ: 47503092

Bankovní spojení: 125743502/0300

Redakce: Radka Blajdová, P. Pavel Mistr, Mirek Grygarčík, Jiří Jakubec, Eliška Kovrzková, Atonín Matyáš, Zdeňka Špinlerová
Korektury: Markéta Kovrzková

Doporučená cena: **50 Kč**

Římskokatolická farnost Dolní Dobruč

nabízí možnost přispět formou platby přes QR kód:

DAR NA PROVOZ FARNOSTI místo nedělní sbírky

50 Kč

Přicházím do kostela sám a
nepotřebuji ani topení.

100 Kč

Je nás více a rádi využijeme
i dalších služeb.

200 Kč

Záleží mi na tom, abychom
fungovali co nejlépe.

500 Kč

Nechce se mi posílat platbu
každý týden, tak to vyřeším
jednou za měsíc.

DAR NA VEŘEJNOU SBÍRKU na opravu kostela sv. Mikuláše

Na začátku roku vám automaticky vystavíme potvrzení o daru pro
daňové účely. Do poznámky pro příjemce uveďte své **jméno a adresu**.

Děkujeme